

SMJERNICE ISTINSKOG KRŠĆANSKOG ŽIVOTA

Benjamin Bobek

Kristova pentekostna crkva

Ilica 200

10 000 Zagreb

www.pentekost.hr

SADRŽAJ

1. Uvod	3
2. Doktrinarne obveze	4
3. Kršćanski život	7
3.1. <i>Primjena duhovnih disciplina</i>	7
3.2. <i>Vjernost Bogu i crkvi</i>	12
3.3. <i>Upravitelji</i>	13
4. Moralna čistoća i obveza	15
4.1. <i>Proslavljanje Boga u našem tijelu</i>	15
4.2. <i>Čitanje, gledanje i slušanje</i>	16
4.3. <i>Raspolaganje slobodnim vremenom</i>	16
5. Osobni integritet	18
5.1. <i>Povjerenje</i>	18
5.2. <i>Plod Duha</i>	18
5.3. <i>Karakter sličan Kristovom</i>	19
6. Obiteljske odgovornosti	21
6.1. <i>Na prvom mjestu obitelji</i>	21
6.2. <i>Bračna vjernost i svetost</i>	22
6.3. <i>Božji poredak u domu</i>	23
7. Kršćansko ponašanje	24
7.1. <i>Umjerenost</i>	24
7.2. <i>Ponašanje</i>	25
7.3. <i>Ljubav</i>	25
7.4. <i>Sloboda od grijeha, ovisnosti i/ili ropstva</i>	26
8. Moda, oblačenje i izgled	27
8.1. <i>Skromnost</i>	27
8.2. <i>Izgled i oblačenje</i>	27
8.3. <i>Ispravan stav i vrijednosti</i>	28
9. Socijalne obveze	30
9.1. <i>Biti uzoran građanin</i>	30
9.2. <i>Boriti se za opstanak ljudskog života</i>	31
9.3. <i>Promicati solidarnost i ispravljati društvenu nepravdu</i> ...	31
10. Prakticiranje kršćanskih obveza	33

1. Uvod

Smjernice istinskog kršćanskog života prvenstveno su namijenjene podučavanju novo obraćenika, ali i svim kršćanima kao podsjetnik praktičnih obveza i dužnosti svakodnevnog kršćanskog života.

Iako postoje mnoga različita mišljenja i kršćanski stavovi po pitanju i u smjeru kršćanskog života, ponašanja i vladanja, mi – Kristova pentekostna crkva smo ovim putem htjeli ponuditi biblijske smjernice za praktični kršćanski – Bogu ugodan – život.

Svjesni smo da se čovjekovi stavovi i mišljenja o kršćanskom životu, moralnoj čistoći i obvezama, osobnom integritetu, obiteljskim odgovornostima, kršćanskom ponašanju, modi, oblačenju i izgledu te socijalnim obvezama konstantno mijenjaju, ipak Riječ Božja, njena pravila i Božja volja za naš svakodnevni kršćanski život ostaju nepromijenjena.

Riječ Božja se nikada ne mijenja. Od samoga početka Božja volja za čovjeka ostaje ista i nepromijenjena. Iako se sve ostalo neprestano mijenja, Božja Riječ i Božja volja za čovjeka je ista jučer, danas i zauvijek će ostati ista.

Da bi čovjek ugodio Bogu i bio mu na ugodan miris, on se mora pokoriti Božjoj volji, to jest Njegovoj volji koja je zapisana u Svetom Pismu – Bibliji i primijeniti Božje smjernice – *Njegovu volju* – kroz svoj praktični, svakodnevni kršćanski život, život po Božjoj volji.

2. Doktrinarne obveze

Na samome početku najužih smjernica i praktičnih obveza istinskog života, spomenuli bismo doktrinarne obaveze, jer su one temelj za uspješan i blagoslovljen kršćanski život, život po Božjoj volji.

Slijedeće navedene doktrinarne obveze predstavljaju srž našega vjerovanja kao što je navedeno u Bibliji – Svetom Pismu. One su temeljne obveze svakog istinskog kršćanskog života. Bez njenih primjena kršćanin ne može imati ispunjen, blagoslovljen i sretan život. Također, ako ne sa živi s tim obvezama on ne može biti u zajedništvu s Gospodom sada, a i ne može se nadati svijetloj budućnosti – vječnom zajedništvu s Bogom.

Stoga pogledajmo redom natuknice doktrinarnih obveza:

- Živa vjera u Boga (Dj.14:9; 15:9; 26:18; Rim.4:18-22; 5:1; 10:9-10; 11:20; Gal.3:2,5,14; Ef.2:8; Heb.11:1,6; Jak.2:18,26; 5:15; 1.Pt.1:5; 1.Iv.5:4; Jd.1:3)
- Pokajanje i obraćenje (Mk.1:15; Lk.13:3; Dj.2:38; 3:19)
- Opravdanje (Rim. 3:20,28; 5:1; 8:3; Gal.2:16; 3:11; Ef.2:9,13; Tit.3:5,7)
- Novo rođenje (Iv.3:3,5; Tit.3:5; Jak.1:18; 1.Pt.1:23; 1.Iv.3:9)
- Posvećenje (Rim.5:2; 1.Kor.1:30; 1.Sol.4:3; Heb.13:12)
- Svet i posvećen život (Lk.1:75; 1.Sol.4:7; Heb.12:14)

- Vodeno krštenje (Mt.28:19; Mk.1:9-10; 16:15; Lk.3:21; Iv.3:22-23; 8:36-38; 10:47)
- Krštenje Svetim Duhom – dolazi nakon očišćenja i daje snagu za život po volji Božjoj i službu za Boga (Mt.3:11; Lk.24:49,53; 14:26; 15:26; 16:7; Dj.1:4-8)
- Govorenje u jezicima koje daje Sveti Duh je početni dokaz o krštenju u Duhu Svetom (Iv.15:26; Dj.2:4; 10:44-46; 19:1-7)
- Duhovni darovi (1.Korinćanima 12 i 14 poglavlje)
- Plod Duha (Iv.15:16; Rim.6:22; Gal.5:22-23; Ef.5:9; Fil.1:11)
- Crkva (Izl.19:5-6; Dj.1:8; 2:42-47; 9:31; 20:28; Rim.12:4-5; 1.Kor.3:8-9,16-17; 12:5-6,12-31; 2.Kor.6:6-18; Gal.3:26-28; Ef.1:17,22-23; 2:19-22; 3:9,21; 4:4-6; 5:23-31; Kol.1:12-15,18; Fil.3:10; 1.Tim.3:14-15; Heb.2:12; 10:24-25; 1.Pt.2:9; 1.Iv.1:6-7; Otk.21:2,9; 22:17)
- Večera Gospodnja je predviđena za sve koji su izmireni s Bogom, krstili se biblijskim krštenjem, doživjeli oprostjenje i oslobođenje od grijeha, te nanovo rođenje. (Mt.26:26-29; Mk.14:22-25; Lk.22:17-20; 1.Kor.11:23-32)
- Znakovi koji prate vjernike (Mk.16:17-20; Rim.15:18-19; Heb.2:4)
- Božansko iscjeljenje (Ps.103:3; Iz.53:4-5; Mt.8:17; Jak.5:14-16; 1.Pt.2:24)
- Desetak i dobrovoljni prilozi (Post.14:18-20; 28:20-22; Mal.1:14; 3:8-10; Lk.11:42; 1.Kor.16:2; 2.kor.9:6-9; Heb.7:1-21)
- Drugi Kristov dolazak
 - a) Prvo će uskrsnuti oni koji su umrli u Kristu, zatim će živi biti preobraženi u tren oka i zajedno odneseni u zrak, u susret Gospodinu (1.Kor.15:52; 1.Sol.4:15-17; 2.Sol.2:1)

- b) Drugo, vladat će na zemlji s Kristom tisuću godina (Zah.14:4; 1.Sol.4:14; 2.Sol.1:7-10; Jd.1:14-15; Otk.5:10; 19:11-21; 20:4-6)
- Uskrsnuće (Iv.5:28-29; Dj.24:15; Otk.20:5-6)
 - a) Prvo uskrsnuće – uskrsnuće za vječni život, samo za pravednike, to jest obraćene, oslobođene grijeha i nanovo rođene grešnike (Mt.25:46; Lk.18:30; Iv.10:28; Rim.6:22; 1.Iv.5:11-13)
 - b) Drugo uskrsnuće – uskrsnuće za vječnu kaznu. To je uskrsnuće svih grešnih, bezbožnih i nevjernih ljudi (*tisuću godina nakon prvog uskrsnuća, tada će uskrsnuti svi*) koji nisu imali udjel u prvom uskrsnuću. Oni nemaju mogućnosti oslobođenja niti konačnog uništenja, već ih čekaju vječne muke (Mt.25:41-46; Mk.3:29; 2.Sol.1:8-9; Otk.20:10-15; 21:8; 22:15)

3. Kršćanski život

Obraćenje je početak kršćanskog života. Obraćenje znači da se čovjek potpuno okreće od starog načina života i starog pravca k novom. Više se ne kreće po svom pravcu i ne živi po svojoj volji, već u svemu nastoji slijediti svoga Spasitelja, Isusa Krista.

Kroz svakodnevni život kršćani trebaju živjeti čistim i svetim životom, rasti u milosti i težiti ka posvećenju. Krist im je uzor i u svojoj im je Riječi ostavio primjer i standard po kojem trebaju živjeti i kojeg treba slijediti.

3.1. Primjena duhovnih disciplina

Duhovne obveze koje su uključene u svakodnevni kršćanski život su: osobna pobožnost – svakodnevno proučavanje i čitanje Božje riječi, molitva, osobno i javno štovanje/zahvaljivanje, post, život u posvećenju i svakodnevna evangelizacija ne spašenih ljudi.

Da bi kršćanin živio i bio u zajedništvu s Bogom, on mora svakodnevno proučavati Božju Riječ i znati: što ona uči i što je volja Božja za naš svakodnevni život. Najgore što se kršćanima može desiti je da prestanu čitati Bibliju, pa da kažu mi to sve znamo, a u biti ne znaju što Ona uči. Isus je rekao: „*Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih*“ Mt.4:4.

Ako nas hrani svaka riječ koja izlazi iz usta Božjih, onda nam je dužnost i proučavati svaku riječ. To nedostaje današnjima kršćanima.

Također je velika zamka ne imati kontinuirano zajedništvo s Gospodinom u molitvi. Molitva je vjerojatno najteža duhovna vježba. Ona je naporan posao, prije svega zato što traži nesebičnost. Nije lako moliti u Božje ime, po volji Njegovoj i za Njegov narod. Puno je lakše moliti se za svoje osobne potrebe, ili kad nas zadesi neki problem; kad se razbolimo, kad je kriza na poslu ili u braku, kad izgubimo voljenu osobu, ili očajavamo zbog djetetova napuštanja Gospodina.

S druge strane vrlo nam je lako moliti za svoje osobne potrebe. Kršćanin koji moli samo za svoje osobne potrebe ima slab i zakržljao molitveni život. Samo onaj koji se može odreći sebe u neprekidnoj molitvi za boljitak Božjeg vječnog kraljevstva i potrebe njegova otkupljenog naroda, donosi slavu Bogu.

Pavao je rekao „*Bez prestanka molite!*“ (1.Sol.5:17). Trebamo biti posvećeni molitvi i prikazati cijeli svoj život kao molitvu Bogu; biti svjesni Njegove nazočnosti kad god mislimo, djelujemo, molimo ili govorimo. Samo kršćani molitve, slave Njegovo ime, vide slavu Božju i kako On djeluje. Moliti znači neprestano biti svjestan Božje prisutnosti.

Mi kroz molitvu, svojim riječima i na svoj način, izražavamo naše povjerenje u Gospoda, koji je darivatelj i na taj način pokazujemo i priznajemo našu glad i ovisnost o Njemu za naše potrebe i potrebe drugih (Mt.6:5-15; Lk.11:1-13; Jak.5:13-18).

Kroz osobno i javno obožavanje mi blagoslivljamo Gospoda i imamo zajedništvo s Njim. Na taj način nam se pruža svakodnevno obogaćivanje i rast u milosti. U Ivanu 4:23 piše da su istinski obožavatelji/štovatelji oni koji se „*klanjaju Ocu u Duhu i istini*“.

Pozvani smo prinijeti svoja tijela kao žrtvu „*živu, svetu i ugodnu Bogu – kao svoje duhovno bogoštovlje*“ (Rim.12:1).

Apostol Petar je rekao da smo mi „*sveto svećenstvo, koje prinosi duhovne i Bogu ugodne žrtve po Isusu Kristu*“ (1.Pt.2:5). Najbolje Boga obožavamo i štujuemo kad smo mu poslušni.

Poslušnost je temelj štovanja/zahvaljivanja i obožavanja. Poput poslušnosti, štovanje/zahvaljivanje treba postati i biti naš svakodnevni način života, a ne samo kad se nalazimo npr. na nedjeljnoj službi.

Kroz razdoblje posta se približujemo k Bogu, razmišljamo o Kristovim mukama i prepuštamo se vodstvu Duha Svetoga u svim područjima našeg svakodnevnog kršćanskog života (Mt.6:16-18; 9:14-17; Dj.14:23).

Kroz priznanje naših grijeha Bogu, mi smo sigurni u Božansko oprostjenje, oslobođenje i očišćenje (1.Iv.1:8-9; 2:1-2). Priznajemo i tražimo oprost onih, protiv kojih i kojima smo nešto skrivili, povrijedili ih i sagriješili. Priznajemo svoje grijehe vjernima koje smatramo za duhovno jake koji će biti kadri ponijeti teret i breme jedni drugih (Gal.6:2; Jak.5:15-16; Jd.1:23).

Božja Riječ nas uči da bez svetosti to jest života u posvećenju nitko neće vidjeti Gospodina (Heb.12:14). Vjerujemo u nauk posvećenja kao definitivno, ali progresivno, djelo milosti s početkom obraćenja – novog rođenja i sve do konačnog spasenja (Iv,17:17; 1.Kor.6:11; 1.Sol.5:23; 2.Sol.2:13; Heb.14:12; 1.Pt.1:2).

Posvećenje ima dvojako značenje, kao prvo odvojenje od zla (1.Sol.4:3) i kao drugo, odanost Bogu (2.Kor.7:1). Bog od nas traži da budemo posuda prikladna za „*plemenitu upotrebu, posvećena, korisna domaćinu i prikladna za svako dobro djelo*“ 2.Tim.2:21.

Gledajući s jedne strane posvećenje je trenutačno djelo (1.Kor.6:11; Heb.10:10, 14) s druge strane posvećenje je postepeno – svakodnevno (Heb.14:12).

Apostol Pavao moli za Solunske kršćane da „...*sam Bog, izvor mira, neka vas potpuno posveti! I neka se cijelo vaše biće – duh, duša i tijelo – sačuva besprijekorno za dolazak Gospodina našega Isusa Krista! Vjeran je onaj koji vas je pozvao: on će to i učiniti.*“ 1.Sol.5:23-24.

Sam Bog nam je pripremio sredstva kojima možemo postići potpuno posvećenje, kao što piše „*Posveti ih istinom; tvoja je riječ istina*“ Iv.17:17. Također, zapovjedbena nam je da se čistimo od svake tjelesne i duševne ljage i privedemo k savršenstvu svoju svetost u strahu Božjemu! (2.Kor.7:1) Znajući da bez posvećenja, to jest svetog života nitko neće vidjeti Gospodina.

Kršćanska obveza je svakodnevno evangelizirati svijet – ne spašene, te izgrađivati crkvu – tijelo Kristovo (Ef.4:11-13). Dužnost je ne samo pastora/svećenika i starješine da evangelizira ne spašene, već svakog istinskog vjernika da bude uključen u evangelizaciju svijeta, te da bude svjedočanstvo neobraćenima kako riječima, tako još više svojim kršćanskim životom.

Ne možemo imati i živjeti kršćanski život s polovičnom predanošću i očekivati kako će Božji posao biti dovršen, dužni smo živjeti istinski kršćanski život i uključiti se u to djelo.

Svaki vjernik treba biti svjestan da je njegov život najveće svjedočanstvo ne spašenomu svijetu. Njegov život treba biti: živa poslanica (2.Kor.3:2), primjer svijetu, anđelima i ljudima (1.Kor.4:9), Kristov mio miris (2.Kor.2:16-16), sol (Mt.5:13), svjetlo (Mt.5:14-15) i putokaz koji vodi u život.

Velik je poziv za evangelizaciju, a još veća odgovornost svakog nanovo rođenog vjernika. Stoga nastojimo da naš svakodnevni život bude svjedočanstvo i uzor, a „... *kad se pojavi vrhovni pastir, primit ćete (ćemo) neuveli vijenac – slavu*“ (1.Pt.5:1-4).

Kroz osobnu pobožnost: molitvu, proučavanje i čitanje riječi, unapređujemo naš vlastiti duhovni rast i pripremamo se kako bi sami mogli provoditi istinski kršćanski život i poučiti druge biblijskim istinama, te kršćanskom životu (Još.1:8; Ps.1:2-3; 2.Tim.2:15-16, 23-26; Tit.3:9; Gal.6:1).

3.2. Vjernost Bogu i crkvi

Život kršćanskog učenja poziva nas na ispunjenje naših obaveza prema Kristovom tijelu. Trudimo se da imamo redovito zajedništvo sa svim članovima crkve u svrhu hvaljenja Boga, zajedničkog slušanja i uživanja u Njegovoj Riječi, iznošenja svjedočanstava, duhovnog ohrabrenja i izgradnje tijela Kristovog (Mt.18:20; Iv.4:23; Dj.2:42,46-47; 6:7; 12:24; Iz.55:11; Heb.10:25).

U našoj državi nedjelja je neradni dan, što nam omogućava da se tog dana kao kršćani sastajemo i zajedno slavimo Gospodina. To je dan koji obilježava Kristovo uskrsnuće od mrtvih (Mt.28:1; Lk.24:1; Iv.20:1). Taj dan posvećujemo Gospodinu, Njega smo odabrali za bogoslužje, zajedništvo, evangelizaciju i naviještanje Radosne vijesti (Dj.20:7; Rim.14:5-6; 1.Kor.16:2; Kol.2:16-17). Kroz naše zajedničko štovanje Gospodina, u crkvi se hrabrimo, tješimo, svjedočimo Božju ljubav i sl.

Vjernici osiguravaju financijske potrebe crkve davanjem desetine (Mal.3:10; Mt.23:23) i dobrovoljnim prilozima (1.Kor.16:2; 2.Kor.8:1-24; 9:1-15). Taj doprinos crkva koristi za podmirivanje tekućih potreba crkve i evangelizaciju – širenje Radosne vijesti ne spašenomu svijetu.

Naša poslušnost starješinama crkve treba biti istinska i iskrena, jer su oni pred Bogom zaduženi da nas poučavaju Božjem putu i oni su nam (*trebali bi biti*) naš duhovni primjer (Mt.20:25-28; 1.Pt.5:1-4). Nadalje, naša poslušnost treba biti u strahu Kristovu (Ef.5:21; 1.Pt.5:5-6).

Konačno, mi kao kršćani trebamo pod svaku cijenu izbjeći pripadnost i članstvo bilo kojoj bezbožnoj ili svjetskoj organizaciji ili ustanovi koja jasno proturječi kršćanskoj duhovnosti (1.Kor.6:14-18). Kršćani ne smiju pripadati bilo kojem tijelu ili organizaciji koja isključuje svoje zajedništvo s Kristom, predanost i odanost Kristu i Njegovoj nauci (Iv.17:21-23).

3.3. Upravitelji

U Bibliji su opisane vrline dobrog i mudrog upravitelja. Štedljivost i jednostavnost su vrline i čast – suprotno tome je porok i otpad, a razmetanje je u Bibliji izričito zabranjeno (Mt.6:19-23; Iz.55:2).

Život po volji Božjoj je trijezan život, a on zahtijeva mudrost i štedljivo korištenje naših prolaznih i vremenitih blagoslova koje uključuju naše vrijeme, talente i novac.

Kao dobri upravitelji, mi smo pozvani da se mudro ponašamo i koristimo vrijeme u ovim zlim danima (Ef.5:15-16, Kol.4:5). Prioritet nam je kao mudrim upraviteljima više se zalagati i brinuti za ono što je vječno, gdje moljac i hrđa ne nagrležuju, a lopovi ne potkrajaju, nego za ono zemaljsko i prolazno (Mt.6:19-20; Lk.12:33).

Naše slobodno vrijeme treba biti u zajedništvu s vjernima, a ne bezbožnima, ono treba koristiti za osobnu izgradnju i/ili izgradnju tijela Kristovog (2.Sol.3:6-13; 1.Tim.5:13). Takvo zajedništvo je ispunjeno i blagoslovljeno zajedništvo koje nam je od koristi, jer nam koristi za duhovnu izgradnju. Svaki naš

rad i nastojanje treba biti na čast i slavu Božjem Svetom imenu (1.Kor.10:31).

Kao dobri upravitelji trebamo u potpunosti koristiti naše duhovne darove, talente i sposobnosti za izgradnju i unaprjeđenje tijela Kristovog (Rim.12:3-8; 1.Kor.12:1-31; Ef.4:11-24; 1.Pt.4:9-11) kao i prirodne talente za slavu Božju (Mt.25:14-30).

4. Moralna čistoća i obveza

Kršćani sudjeluju samo u onim aktivnostima koje proslavljaju Boga u njihovom životu i tijelu. Oni se klone svih aktivnosti koje bude i mame požudu tijela.

Istinski kršćani, kršćani po Božjem srcu, će čitati, gledati i slušati samo ono što je pozitivno i samo ono što koristi za njihovu duhovnu izgradnju i dobrobit u Božjem djelu. Nikako neće dozvoliti da potrate sate i sate dragocjenog vremena kojeg imaju, već će to vrijeme nastojati iskoristiti da druge posjete, ohrabre, razvesele ili za svoju osobnu izgradnju.

4.1. Proslavljanje Boga u našem tijelu

Naše tijelo jeste, a i treba biti hram Duha Svetoga. Mi smo pozvani proslavljati Boga u našem tijelu (Rim.12:1-2; 1.Kor.6:19-20; 10:31). Pozvani smo hoditi u Duhu, a ne udovoljavati požudi tijela (Gal.5:16).

U Riječi Božjoj su nam navedeni primjeri koji ne proslavljaju Boga u našem tijelu, oni su zabilježeni u nekoliko odlomaka (Rim.1:24; 1.Kor.6:9-10; Gal.5:19-21). Takvi nazovi kršćani i takav život neće baštiniti niti imati udjela u Božjemu kraljevstvu (Otk.21:8; 22:15).

Grešna praksa koja je istaknuta i osuđena u tim spisima su homoseksualnost, požuda, preljub, svjetovni stavovi (kao što su mržnja, zavist, ljubomora), korumpirajuća komunikacija (kao što je trač, prljave i podmukle riječi), krađe, ubojstva, pijanstva, idolopoklonstvo, vraćanje (horoskopi, tarot, gatanje) i mnoga

druga bezbožna djela koja imaju veze s okultnim praksama, a koje su zabranjene od Boga i vode do obožavanja sotone.

4.2. Čitanje, gledanje i slušanje

Kroz čitanje različite literature, ili gledanjem raznih televizijskih programa ili slušanjem glazbe bilo na televiziji ili radiju, čovjek se prepušta i dozvoljava da oni svjesno ili nesvjesno utječu i mijenjaju tijekom njegovih misli, osjećaja, volje i njegovih stavova ponašanja i vladanja.

Kategorički imperativ istinskog kršćanskog života je čitati, gledati i slušati samo ono što je na izgradnju, to jest samo ono što potiče na višu razinu i viši nivo duhovnog života. Dakle, programi i glazba koja je svjetovnog sadržaja ili pornografske prirode treba se kloniti i izbjegavati u širokom krugu. Istinski kršćanin neće sudjelovati i/ili gledati na televiziji filmove ili kazališne predstave demoralizirane¹ prirode (Rim.13:13; Fil.4:8; 1.Sol.4:3-5; Ps.101:3).

4.3. Raspolaganje slobodnim vremenom

Kršćanin treba iskoristiti svoje slobodno vrijeme na izgradnju samoga sebe i za izgradnju tijela Kristovog (Rim.6:13; 12:1-2; 1.Kor.10:31-32; Gal.2:20; Kol.3:14-17; 1.Pt.4:2-3). Također, treba izbjegavati mjesta i grešnu praksu života ovoga svijeta (Ps.1:1-6).

¹ Gdje je izgubljena moralna vrijednost. To je stanje moralne izopačenosti, korumpiranosti, opadanje borbenog ili radnog morala, gubljenje hrabrosti, volje, pouzdanja u Boga i Njegovu Riječ.

Prema tome, kršćanin ne smije biti dio bilo koje druge vrste zabave koja potiče od tjelesne prirode i/ili koja diskreditira² kršćansko svjedočanstvo (2.Kor.6:14-17; 1.Kor.7:31; Gal.1:10; 1.Sol.5:21-23; Jak.4:4,14; 1.Iv.2:15-17; Otk.18:4).

² Diskreditirati znači: Kvarenje, uništenje nečijeg dobrog glasa, reputacije, obeščaćenje, sramota, prouzročiti da se u što sumnja (svojim postupkom proigrati čije povjerenje, izgubiti povjerenje vlastitom krivnjom i sl.).

5. Osobni integritet³

Svaki kršćanin treba živjeti na način koji je nadahnut povjerenjem i vjernošću, imajući plod Duha Svetoga u svome svakodnevnom životu, te težnjom da se očituje lik Isusa Krista u njegovu cjelokupnom životu, vladanju i ponašanju.

5.1. Povjerenje

Kršćanin bi u svakom pogledu trebao biti pouzdan, čovjek od povjerenja, a svaka njegova riječ vjerodostojna (Mt.5:37; 1.Pt.2:11-12). Stoga, zakletva i psovanje su u suprotnosti s kršćanskim naukom i životom, te ih se treba kloniti (Mt.5:34-37; Jak.5:12).

Krist nas uči da trebamo ljubiti ne samo braću već i svoje neprijatelje (Mt.5:43-48; Rim.12:10; Ef.4:2-3; 5:2; Fil.2:3; 1.Pt.1:22; 5:5; 1.Iv.3:16).

Naše ponašanje treba biti u svijetlu Kristove Riječi, ponašanje koje će druge privući Kristu (Mt.5:16; 1.Kor.11:1; Fil.3:17; 1.Pt.2:12).

5.2. Plod Duha

Ako živimo po Duhu, naše kršćansko vladanje će se očitovati kroz naše stavove i cjelokupni život, te plod Duha Svetoga sigurno neće izostati. Takav život neće udovoljavati požudi tijela (Gal.5:16,22-25; Rim.13:14; 1.Pt.2:11; 1.Iv.1:7).

³ Obuhvaća cjelovitost darova koje je Bog zamislio i namijenio za čovjeka, a koja su se izgubila grijehom.

Naš ispravan i prisan odnos s Gospodinom će rezultirati ispravnim, poštenim životom i odnosom punim povjerenja prema svima ostalima (Ps.1:1-3; Mt.22:37-40).

Nedostatak ploda u našim životima će biti strogo osuđen, a kršćanin se upravo po plodu Duha Svetoga prepoznaje (Mt.3:10; 7:16-20; 12:33; 15:13; Lk.13:6-9; Iv.15:1-8).

5.3. Karakter sličan Kristovom

Ljubav prema drugima je dokaz i znak istinskog kršćanskog života i karaktera (Iv.13:34-35; 15:9-13; Ef.5:2; 1.Sol.4:9; 1.Pt.4:8; 1.Iv.3:23; 4:7-11,21).

Krist nam je ukazao kroz svoj odnos s Ocem, na poslušnost i predanost Ocu te kako trebamo uvijek nastojati izvršiti Očevu a ne svoju volju (Lk.22:42; Iv.4:34; 5:30; 6:38).

Kristov odnos s drugima nam pokazuje; Božansko prihvaćanje (*ali i upozorenje da nakon prihvaćanja čovjek ne ostane u grijehu*) a ne osudu (Iv.5:14; 8:11), suosjećanje i sažaljenje (Mt.9:36; Mk.6:34; Lk.9:11), oprost i izlječenje (Mt.9:2; Lk.5:20).

Kršćanin ne može imati Duhovni plod (*u svom svakodnevnom životu*), a i očitovanje Kristovog lika u sebi, sve dok ne uzvjeruje, prizna svoj grijeh, pokaje se i obrati Bogu. Sve dok se ne sjedini, bude i ostane u Kristu Isusu (Iv.15:4-5), i dok je bez sjemena Riječi koja treba biti u njegovu srcu. To sjeme – Riječ Božja u kršćaninu donosi plod (Iv.15:3; Jak.1:18; 1.Pt.1:22-23; 1.Iv.3:9)

Istinski kršćanin se neprestano treba razvijati, napredovati i rasti u mudrosti Božjoj, karakteru i plemenitosti. Te se izgrađivati i jačati kroz svakodnevni život u ljubavi, radosti, (*Božjem*) znanju, svetom karakteru pred Njegovim svetim licem.

Nakon obraćenja kršćaninov (*svet*) karakter i sličnost Njemu se mora ovdje (*za života na ovoj zemlji*) razviti kako bi on (*kršćanin*) bio podoban i spreman za život s Bogom u vječnosti.

Karakter koji se oblikuje kroz sve naše kušnje i nevolje, bit će upravo onaj karakter koji će ostati za Kristov dolazak. Ako mi želimo biti s Njime u nebu, moramo biti najprije sveti i s njime spojeni, i sve sličniji Njemu ovdje na zemlji.

Osobine našeg karaktera neće se promijeniti niti našom smrću, niti uskrsnućem. Uskrsnuti ćemo upravo s onom naravi, s kojom smo živjeli na ovom svijetu, to jest s istom onom naravi koju smo pokazali za svog ovozemaljskog života, u svom domu i društvu.

Svojim dolaskom Krist neće promijeniti naš karakter, on treba biti promijenjen prije Njegova dolaska. On želi to djelo preobraženja našega karaktera učiniti danas, a naš svakodnevni istinski kršćanski život određuje našu vječnu sudbinu.

6. Obiteljske odgovornosti

Kršćanin treba postaviti i imati prioritete kako bi mogao ispuniti svoje obiteljske obveze, te očuvati svetost braka i održati božanski poredak u kući – u svom domu.

6.1. Na prvom mjestu obitelji

Obitelj je osnovna zajednica, to jest temelj svih ljudskih odnosa i kao takva je temelj i osnova kako za društvo, tako i za zdravu i jaku crkvu (Post.2:18-24; Ef.5:31).

Obitelj ima božansko podrijetlo, zajedno sa svojim temeljnim karakterom čini imperativ⁴ koji će dati prioritet za podizanje jedne snažne kršćanske obitelji, obitelji po Božjem srcu.

Praksu kršćanske discipline treba započeti u kući (Pnz.6:6-10). Dakle, u kršćanskim obiteljima treba uspostaviti živi i prisan odnos s Gospodinom, te nastojati pružiti (*kao prvo*) kršćansko ozračje u svome domu (1.Tim.3:3-4; 5:8).

Roditelji trebaju svojim riječima, djelima i svim svojim međusobnim odnosima dati svojoj djeci dragocjeni, živi primjer onoga što žele da ona kroz život postanu. Mnogo ovisi o ocu i majci, kakav će im primjer pokazati i ostaviti, a primjer koji im pokažu, može ih ili približiti, ili udaljiti od Boga. Velika je odgovornost na samim roditeljima.

⁴ To je bezuvjetna moralna norma koja je oduvijek vječna i nepromjenjiva, koja se ne može otkloniti, ni izbjeći, to je neizbježan zahtjev, prijeka potreba i obveza.

Da bi u budućnosti crkva bila snažna i jaka, roditelji i obitelj koja sada podiže djecu treba biti upravo takva (jaka, snažna, poslušna i Bogu predana). Riječ Božja nas uči da kršćani imaju obveze prema svojoj obitelji. Snažna kršćanska obitelj nam je na prvom mjestu. Ne budemo li tako prema njoj postupali u budućnosti ćemo platiti visoku cijenu.

Prema tome, cilj nam je razvijati čvrste brakove i obitelji, učiti muževe da ljube svoje žene (Ef.5:25), a žene da se pokoravaju svojim muževima (Ef.5:22), učiti ih da se i muž i žena pokoravaju jedan drugome u strahu Božjemu (Ef.5:21), djecu učiti da slušaju svoje roditelje (Ef.6:1) a roditelje da ne ogorčuju, nego da odgajaju svoju djecu stegom i opomenom Gospodnjom (Ef.6:4).

6.2. Bračna vjernost i svetost

Brak je uređen i određen od Boga. On je duhovno jedinstvo u kojem su se muškarac i žena združili da žive zajedno kao jedno tijelo (Post.2:24; Mt.19:5; Mk.10:7; Ef.5:28-33; 1.Kor.6:16).

Seksualni odnosi van braka su strogo zabranjeni u Bibliji, oni nisu dozvoljeni ni prije braka, ni poslije braka s nekim drugim izvan braka (Izl.20:14; Mt.5:27; 1.Kor.6:15-18). Razumijevajući svetost braka supružnici trebaju nastojati održavati sretan, skladan i sveti odnos (Prop.9:9; Mal.2:15-16).

Ukoliko dođe do nesuglasica unutar kršćanskog braka i gdje supružnici ne mogu riješiti nastali problem sami, trebali bi potražiti pomoć dušobrižnika/starješine, kako ne bi došlo do nepotrebne rastave braka. Ukoliko se dogodi razvod braka,

crkva bi također trebala brzo reagirati, pomoći, savjetovati i imati razumijevanje za one koji su u nj uključeni.

Bog mrzi rastavu braka, ali dopušta ponovnu ženidbu nakon smrti bračnog druga (Mt.5:32; 19:7-9; Mk.10:2-12; Lk.16:18; Rim.7:2-3; 1.Kor.7:2,10-11,39; 1.Tim.5:9-15). Ukoliko kršćanin ili kršćanka ima želju da ostane neoženjen, ovu odluku treba poštivati i na nju treba gledati kao održivu i alternativno biblijsku (1.Kor.7:8; 32-35).

6.3. Božji poredak u domu

Kada je Bog u početku stvorio čovjeka, On ih je stvorio kao muško i žensko (Post.1:27). On im je dao i postavio mjerila po pitanju njihova izgleda (Pnz.22:5; 1.Kor.11:14-15, 1.Pt.3:7), kao i različitih odgovornosti (Post.3:16-19; 1.Pt.3:1-7).

Po Božjem naumu i ustrojstvu muž je glava u domu (Ef.5:21-33; Kol.3:18-19), roditelji su dužni odgajati i podizati svoju djecu u strahu Božjemu (Izr.29:17; Ef.6:4; Kol.3:21), a djeca su dužna slušati i poštivati svoje roditelje (Izl.20:12; Pnz.5:16; 27:16; Ef.6:1-3; Kol.3:20).

Kako bi dom bio živo svjedočanstvo ne spašenomu svijetu, te kako bi postojao savršeni sklad u domu Božji naum, ustrojstvo, poredak i odgovornosti se moraju poštivati.

7. Kršćansko ponašanje

Kršćani se ponašaju umjereno i uzorno u svakom pogledu njihova života. Oni su umjereni u ponašanju i suzdržavaju se od aktivnosti i stavova koji su protivni Biblijskoj nauci, ili koji dovode do ovisnosti ili ropstvu bilo kojega oblika.

7.1. Umjerenost

Jedan od temeljnih načela kršćanskog života je umjerenost i samokontrola (1.Kor.9:25; 2.Tim.2:4; Tit.1:8; 2:2-9; 1.Pt.5:4). To je u Bibliji navedeno kao plod Duha (Gal.5:23). Mi smo pozvani da živimo umjereno, blago, te da imamo uravnotežen život i ponašanje (Fil.4:5).

Božja Riječ nas uči da unutar našega srca i sadržaji naših misli trebaju biti svete, plemenite i čiste (Fil.4:8; Rim.13:3; 1.Sol.4:3-5); također i što se tiče našeg bijesa (Ef.4:26-27) i naše komunikacije (Mt.12:36; Ef.4:22,29; 5:3-4; Kol.3:8; Heb.12:1; Jak.1:21; 1.Pt.2:1).

Kršćanin se vježba u Božjoj disciplini i kontroli kako bi održao zajedništvo i silu Svetoga Duha u svom životu (1.Kor.9:27; 2.Pt.1:5-11).

7.2. Ponašanje

Biblija – Riječ Božja – nas jasno uči da smo pozvani da budemo osjetljivi na potrebe i osjećaje drugih, kao dokaz naše

ljubavi prema njima (Mt.22:39-40; Rim.12:9-21; 13:10; Fil.2:3-5).

S vremena na vrijeme potrebno je preispitati svoje ponašanje i vladanje kako naš život ne bi bio, ili slučajno doveo do sablazni slabijih u vjeri (Rim.14:13-21; 1.Kor.8:9-13).

7.3. Ljubav

Temelj kršćanskog Bogu ugodnog života je život ljubavi, i to ljubavi bez pretvaranja, mrziti zlo a prijanjati uz dobro (Rim.12:9).

Kršćanska dužnost je „*Ljubite svoje neprijatelje! Činite dobro onima koji vas mrze! Blagoslivljajte one koji vas proklinju! Molite za one koji vas ogovaraju!*“ Lk.6:27-28 (usporedi s Izl.23:4; Izr.25:21; Mt.5:44; Lk.23:34; Rim.12:20; 1.Kor.4:12) „*Kako želite da vama čine ljudi, tako i vi njima*“ Lk.6:31 (usporedi s Mt.7:12).

„*Ljubite svoje neprijatelje i molite za one koji vas progone, kako biste postali sinovi svoga Oca nebeskog.... Ako ljubite (samo) one koji vas ljube, kakvu ćete plaću imati? Zar i carinici ne čine to isto? Ako jedino svoju braću pozdravljate, što izvanredno činite? Zar i pogani ne čine isto? Dakle: budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!*“ Mt.5:44-48.

7.4. Sloboda od grijeha, ovisnost i/ili ropstva

Jedna od osnovnih prednosti naše slobode u Kristu Isusu, je život u istini, život koji dovodi do oslobođenja od vlasti grijeha i negativnih sila (Iv.8:32-36; Rim.6:14,18; 8:2). Pozvani smo u

toj slobodi živjeti i ne dati se ponovo uvesti u jaram ropstva (Gal.5:1; 1.Pt.2:16).

Dakle, kršćanin se treba i mora suzdržavati od svih ovisnosti i negativnih navika. Na primjer, ovisnosti o duhanu, alkoholu, drogi i tomu sličnim ovisnostima, Moramo biti svjesni da te ovisnosti formiraju i mijenjaju čovjekovo raspoloženje, ali i karakter, pa tako negativno utječu i na živote svojih bližnjih. Bog čovjeku nije namijenio život u ropstvu tih i sličnih ovisnosti, već mu je namijenio slobodu u i kroz Isusa Krista.

Kršćani se suzdržavaju od bilo koje aktivnosti (*kao što su kockanje ili proždrljivost*) koja onečišćuje tijelo (*bilo bludnošću, preljubom, pijanstvom, pušenjem, drogiranjem...*). Kršćaninovo tijelo jeste i treba biti hram Božji, jer prethodno navedeno zarobljava čovjekov duh koji u Kristu treba biti slobodan (Izr.20:1; 23:20-35; Iz.5:11,22; 28:7; Lk.21:34; 1.Kor.3:17; 5:11; 6:10; 2. Kor.7:1; Gal.5:19-21; Ef.5:18; Jak.1:21; Otk.21:8; 22:15).

Sve se ovo i izdaleka vidi (*mogli bi reći i iz aviona*), ali prije svega treba pripaziti i na naš unutarnji život i skrivene grijehe, propuste i karakterne mane – crte koje su u suprotnosti s Božjom voljom (Heb.12:14-16; Otk.21:27).

8. Moda, oblačenje i izgled

Kršćani su pozvani pokazati biblijski princip skromnosti pojavljivanjem i oblačenjem na način koji će pokazati i unaprijediti naše kršćansko svjedočanstvo, te koje će izbjeći ponos, strast ili senzualnost.

8.1. Skromnost

Prema biblijskim načelima i normama, skromnost je unutarnja duhovna vrlina koja uzmiče pred svim nedoličnim i nečistim „*nemoralnim*“ normama, Ona je Bogu na čast i ponos, jer je bez grubosti i nepristojnosti u oblačenju i ponašanju (Iz.3:16-24; Ef.4:25,29,31; 5:1-8; 1.Tim.2:9-10; Tit.2:3; 1.Pt.3:3-5).

Skromnost uključuje naš izgled, odijevanje, govor i ponašanje, a može se primijeniti u svim prigodama.

Po pitanju istinskog kršćanskog života postoje dva važna pitanja koja bi si svaki istinski kršćanin trebao postaviti su: „Da li će se i da li se moj stil života sviđa Bogu?“ i „Da li mu je moj život na ugodan miris?“

8.2. Izgled i oblačenje

Naš život, karakter, naša odjeća i način odijevanja su istinska slika o nama pred Bogom i nivo našeg osobnog uzrasta. Riječ Božja nas opominje „*Nemojte se prilagođavati ovome svijetu!*“ Također, Ona nas podsjeća da naš način odijevanja mora biti skroman i pristojan, ne kao većine u ovome svijetu (Rim.12:2; 1.Sol.5:22-23).

Bog nije protiv lijepog izgleda i lijepih odijela, već želi da budemo zadovoljni s izgledom kojeg nam je On dao – kako nas je stvorio, da naše srce ne bude okupirano izgledom, modom, šminkom i sl.

Mnogi kršćani nisu zadovoljni sa svojim izgledom; nisu zadovoljni s onim što im je Bog dao. Vjerujemo da je Bog unaprijed znao što je kome potrebno i da nije pogriješio. Također, smatramo da onaj tko nije zadovoljan sa svojim izgledom kojeg mu je Bog dao, na žalost nije zadovoljan sa svojim Stvoriteljem.

Bog želi da prije svega tražimo i težimo ka duhovnim ljepotama i vrijednostima, koje ne dolaze vanjskim ukrašavanjem, skupom odjećom ili kozmetikom, već dolaze iz plemenitog srca, ljubavi i krotkog i mirnog duha (Fil.4:8; 1.Tim.2:9; Tit.2:3; 1.Pt.3:3-5).

8.3. Ispravan stav i vrijednosti

Kao nanovo rođeni ljudi – kršćani pozvani smo da se klonimo svih tjelesnih požuda, te da izbjegavamo odijevanje koje potiče nemoralne misli, stavove i nemoralni stil života (Rim.13:4; 1.Kor.8:9; Gal.5:13-26; 1.Pt.2:11; 2.Pt.1:4; Jd.1:4).

Naša ljepota ne ovisi o našem vanjskom izgledu, upadljivim ekstravagantnim i skupim haljinama – odijelima, ukrašavanja nakitom ili kozmetikom, već našim zajedništvom s Kristom.

Duhovnu ljepotu ne čine vanjski ukrasi, odjeća ili nakit, to su samo vanjski prikazi osobnih „*vrijednosti*“, a koje su u

suprotnosti s biblijskim stavom i vrijednostima (Jak.2:1-4), već istinska, duhovna ljepota se sastoji od Kristolikog karaktera a ne izvanjskog ukrašavanja.

9. Socijalne obveze

One bi trebale biti naš cilj i ispunjenje naših obveza prema društvu u kojem živimo u cilju ispravljanja nepravde i očuvanjem osobne svetosti.

9.1. Biti uzoran građanin

Kao kršćani, mi smo sudionici Božjeg kraljevstva ali smo ujedno i „*prolazni*“ građani ovoga svijeta. Bog od nas zahtijeva da živimo i djelujemo kao poslušni žitelji ove zemlje (Mk.12:13-17; Rim.13:1-7; Tit.3:1; 1.Pt.2:13-17), stoga trebamo podržati građanski zakon i red, poštivati one koji se na vlasti i svakodnevno moliti za njih, sudjelovati u školi, zajednici i građanskim aktivnostima, svakako koristiti pravo glasa i izaći na izbore, uvijek govoriti i poticati jasna moralna pitanja i načela.

Božji zakon je vrhovni (*iznad svih drugih zakona*), ipak mi smo dužni poštivati zakon našeg grada, ili države u kojoj živimo do granice u kojoj on nije u suprotnosti s jasnim zakonom riječi Božje (Dj.4:19; 5:29).

Ako se pojavi situacija gdje se ne slažemo s načelima, zakonom, praksom i zahtjevima vlasti, treba u svakom slučaju živjeti i promicati pravednost i život u skladu s Božjom Riječi.

9.2. *Boriti se za opstanak ljudskog života*

Bog nam daje život (Post.1:1-31). Dakle, Bog se brine za sve naše potrebe a mi smo odgovorni Bogu da živimo u čistoći i svetosti. U slučaju da okolnosti zahtijevaju, trebamo biti spremni i ugroziti svoj život u službi bližnjemu (Iv.15:13; 1.Iv.3:16), ali opće je biblijsko pravilo da moramo poštovati naš tjelesni život kojeg nam je Bog dao.

Budući da Bog sam daje život, On i odlučuje kada će on biti završen (Ps.31:15-16), jer ljudski je život darovan od Boga, a mi imamo odgovornost zaštititi život nerođenog djeteta (Jer.1:5; Lk.1:41). Naše je čvrsto uvjerenje da su i pobačaj i eutanazija (*kod teških, neizlječivih bolesnika i invalida*) moralno pogrešni i grijeh, a i u suprotnosti s Božjom pisanom Riječi.

Nadalje, vjerujemo da je naša kršćanska odgovornost brinuti se za zemlju i njene resurse. Još u početku je Bog dao čovjeku vlast nad zemljom (Post.1:26-30). To nam, međutim, ne daje dozvolu da zagađujemo okoliš i uništavamo prirodne resurse na zemlji, već da se zauzmemo za njihovo očuvanje.

9.3. *Promicati solidarnost i ispravljati društvenu nepravdu*

Kršćanski je isticati i zalagati se za ljubav prema svim ljudima i isticati jednaku vrijednost svih ljudi pred Bogom (Dj.10:34; 17:26). Mi kao kršćani bi trebali poduzeti korake kako bi se poboljšalo stanje onih koji su: siromašni, zanemareni, gladni, bez krova nad glavom ili žrtve predrasuda, progona i ugnjetavanja (Mt.22:39; Lk.3:11; Rim.13:8-9; Jak.2:14-17; 1.Iv.3:17).

U svim našim poslovima trebamo biti osjetljivi na ljudske potrebe (Lk.10:30-37; Jak.1:17), i biti protiv rasne i ekonomske diskriminacije, jer su svi ljudi pred Bogom jednaki.

Zalažemo se da svaka osoba ima slobodu da izabere i sudjeluje u životu crkve bez obzira na rasu, boju kože, spol, društveni status ili nacionalnost. Pred Bogom su svi ljudi jednaki – grešnici, bez Boga propali i kojima treba spasenje.

10. Prakticiranje kršćanskih obveza

Za kraj bi samo napomenuli da pravi – istinski kršćanski život i ljepota kršćanskog života i karaktera dolazi do izražaja tek nakon primjene i prakticiranja kršćanskih obveza u svakodnevnom životu.

Na žalost, mnogima je zamračena slika o Kristu. Mnogi ljudi ne vide svjetlo Božje – *zbog kršćana koji ne žive kršćanski, po nauci i volji Božjoj* – te ne prepoznaju i ne pronalaze utjehu, mir, sreću i zadovoljstvo u životu, koje se jedino može postići s jedinjem i u zajedništvu s Kristom.

Nas, Kršćane je Bog pozvao, da u svome svakidašnjem kršćanskom životu budemo: sol i svjetlo ovom ne spašenom svijetu (Mt.5:13-14), da im budemo putokaz za nebo, primjer ljudima i svijetu u kojem živimo (1.Kor.4:9). trebamo im biti živa poslanica koju će prepoznati i čitati svi ljudi (2.Kr.3:2); također, naš istinski svakodnevni kršćanski život treba biti (*vjerujem da jeste*) Kristov miomiris za ne spašeni svijet (2.Kor.2:15-16).

Psalmista nas podsjeća da budemo svjesni da će se Njemu „...*jedinom klanjati svi koji snivaju na zemlji, pred Njim se sagnuti svi koji u prah silaze. I moja će duša za Njega živjeti, Njemu će služiti potomstvo moje....*” Ps.22:30-31.

Stoga, „*Vi se, ljubljene, naprotiv uzdižite na temelju svoje presvete vjere, molite se uz suradnju Duha Svetoga! Očuvajte sami sebe u ljubavi Božjoj, očekujući milosrđe našega Gospodina, Isusa Krista, za vječni život! ... jednima – koji se*

kolebaju – dokazujte da imaju krivo; druge spašavajte grabeći ih iz vatre; trećima iskažite s bojažljivošću milosrđe, mrzeći i samu haljinu okaljenu njihovim tijelom!“ Jd.1:20-23

Ovim putem smo pokušali navesti samo najuže smjernice praktičnog kršćanskog – Bogu ugodnog – života. Života ispunjenog Božjim blagoslovom, mirom, srećom i unutarnjim zadovoljstvom.

Za sva daljnja opširnija shvaćanja i proučavanja – *kršćanskih obveza to jest volje Božje za blagoslovljeni i ispunjeni svakodnevni kršćanski život* – treba zaroniti u Bibliju, Riječ Božju, te pronaći i prepoznati volju Božju i prakticirati je u svome svakodnevnom životu.

„Njegova božanska snaga obdarila nas je svime što je potrebno za život i pobožnost, pravom spoznajom onoga koji nas je pozvao vlastitom slavom i moći. Tim nas je obdario skupocjenim i najvećim obećanim dobrima, da po njima, umaknuvši pokvarenosti koja je zbog opake požude u svijetu postanete dionici božanske naravi. ...Zato, braćo, to ozbiljnije nastojte da u vlastitu korist učvrstite svoj poziv i izbor! Radeći tako, sigurno nećete nigda pasti. Tako će vam se, naime, pružiti sve što je potrebno za ulazak u vječno kraljevstvo našega Gospodina, Spasitelja Isusa Krista.“ 2.Pt.1:3-11.

Za sva ostala pitanja ili nejasnoće slobodno nam se obratite, a mi ćemo vam nastojati u što kraćem roku, uz Božju pomoć i u skladu s pisanom Božjom Riječi odgovoriti na sva vaša postavljena pitanja.